

Προς τον κ.κ. Υπουργούς Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Πρόνοιας

Θέμα: Οικονομική πολιτική – Ανεργία

Εκ των 27 εκατομμυρίων ανέργων των 27 κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης περίπου τα 6 εκατομμύρια είναι νέοι , κάτω των 25 ετών. Οι ευρωπαϊκές ηγεσίες βλέπουν τον συστημικό κίνδυνο που ελλοχεύει πίσω από το πρόβλημα και «ανησυχούν». Δυστυχώς όμως δεν ανησυχούν αρκετά και όσο θα έπρεπε. Αυτό δείχνει και η απόφαση της πρόσφατης συνόδου κορυφής για την ανεργία των νέων υπό τον μάλλον ατυχή τίτλο «Εγγύηση για τη νεολαία». Τα μέτρα που ανακοινώθηκαν είχαν παρουσιαστεί τα ίδια ως πακέτο για την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων τον Δεκέμβριο του 2012 και επαναλήφθηκαν και πάλι φέτος το Μάρτιο , στο Συμβούλιο Υπουργών , μαζί με υποσχέσεις για επιτάχυνση της εφαρμογής τους. Για τη διετία 2014-2015 , αποφασίστηκε τελικά να διατεθούν 6 δις ευρώ για να αντιμετωπιστεί η ανεργία των νέων έως 25 ετών, και που αντιστοιχούν σε 500 ευρώ το χρόνο για κάθε άνεργο νέο ή 1.000 ευρώ τη διετία. Σε αυτό το υπέρογκο ποσό ανέρχεται η περιβόητη ευρωπαϊκή «εγγύηση».

Σχολιάζοντας τις αποφάσεις της συνόδου ο διευθυντής του Κέντρου Μελετών Ευρωπαϊκής Πολιτικής, Ντάνιελ Γκρός, σημειώνει , ότι αυτό που αποφάσισαν οι Ευρωπαίοι ηγέτες είναι ότι πρέπει να φανεί ότι κάτι κάνουν για τους νέους, ενώ το πρόβλημα είναι η ανεργία γενικώς και που δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί παρά μόνο με διαρθρωτικές αλλαγές και αλλαγή του μακροοικονομικού υποδείγματος. Για τον Πήτερ Μπόφινγκερ, εκ του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων της Γερμανίας, τα 6 δις ευρώ που αποφασίστηκαν δεν είναι παρά σταγόνα στον ωκεανό. Για τον ίδιο ούτε και τα 20 δις που πρότεινε ο Πρόεδρος της Γαλλίας θα επαρκούσαν, καθώς αυτό που χρειάζεται τώρα η Ευρώπη είναι αλλαγή της εφαρμοζόμενης πολιτικής, μια νέα μακροοικονομική πολιτική που θα δίνει τέλος στην ύφεση και θα προωθή την ανάπτυξη.

Η ανεργία αναδεικνύεται το σημαντικότερο πρόβλημα των μεσογειακών χωρών. Ταυτόχρονα όμως είναι και πρόβλημα που αφορά ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για την Ελλάδα η κατάσταση είναι ιδιαίτερα ανησυχητική. Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η ύφεση που συνεχίζει να βαθαίνει. Η ασκούμενη πολιτική εξαναγκάζει την πιο μορφωμένη γενιά της χώρας να μεταναστεύσει , προκειμένου να μπορέσει να εργαστεί και να δημιουργήσει και που δεν επιζητεί επιδόματα αλλά ούτε και σπούδασε κομματικούς πελάτες.

Για το πρόβλημα της ανεργίας ευθύνονται οι γνωστές και αδιέξοδες συνταγές της τρόικας. Ο φαύλος κύκλος λιτότητας και ύφεσης συνεχίζεται με συνεχώς απομακρυνόμενη την προοπτική της αναγγελλόμενης εξόδου από την κρίση. Παρά τα πρωτοφανή φοροεισπρακτικά μέτρα, τις απολύσεις και την περικοπή των δαπανών διαρκώς εμφανίζονται νέα ελλείμματα και τα οποία απαιτούν συνεχώς και νέα περιοριστικά μέτρα. Ο λόγος είναι προφανής, η τρομακτική κατάρρευση της παραγωγής και των επενδύσεων στη χώρα.

Η γενίκευση της ύφεσης συρρικνώνει την κατανάλωση με αποτέλεσμα η μείωση της ζήτησης μέσω των περικοπών των εισοδημάτων και της αύξησης της άμεσης και έμμεσης φορολογίας να επιδρά αρνητικά στην παραγωγική δραστηριότητα των επιχειρήσεων και κατά συνέπεια στην απασχόληση. Αυτές οι καθοριστικές εξελίξεις για την αύξηση της ανεργίας σηματοδοτούν τη μετεξέλιξη του κραχ της ανεργίας σε κοινωνικό κραχ.

Η τελευταία σύνοδος των Ευρωπαίων ηγετών στο Βερολίνο με θέμα την ανεργία αποκάλυψε τη μέγιστη υποκρισία που έφτασε να κυριαρχεί στις ευρωπαϊκές ελίτ. Μαζεύτηκαν για να κάνουν διαπιστώσεις πόσο μεγάλο πρόβλημα είναι η ανεργία αλλά συγχρόνως αποφάσισαν να επιμείνουν στη λιτότητα, δηλαδή στην πολιτική που αυξάνει την ανεργία. Ο ευρωπαϊκός Νότος, του οποίου οι πόροι αποστραγγίζονται καθώς η γερμανική πολιτική προσελκύει ανθρώπους και κεφάλαια, υφίσταται μία πρωτοφανή για τα μεταπολεμικά χρονικά οικονομική και κοινωνική καταστροφή. Το (πενιχρό) ποσό των 6 δις. ευρώ που αποφασίστηκε να διατεθεί για την ανακούφιση των ανέργων νέων αποτελεί όχι λύση αλλά εμπαιγμό.

Αντί για «κοινωνική φιλανθρωπία» η χώρα έχει ανάγκη από ρευστότητα, ραγδαία περικοπή του τεράστιου δημόσιου χρέους και εξωτερική αναπτυξιακή βοήθεια προκειμένου να ορθοποδήσει.

Δεδομένου , ότι με το πιο αισιόδοξο σενάριο, η ανάπτυξη αναμένεται από το 2015, τότε μπορούμε βάσιμα να εικάσουμε , πως η απασχόληση στη χώρα μας κατά την πενταετή ύφεση θα έχει υποστεί πλήγμα ιστορικών διαστάσεων.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ

ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Η απώλεια επιβαρύνεται πολύ περισσότερο , αν συνυπολογιστούν, επίσης, η διαρροή ειδικευμένου δυναμικού στο εξωτερικό – υπολογίζονται περίπου 300 χιλιάδες νέοι επιστήμονες στην παραγωγική ακμή τους, μια τάση που συνεχίζει αμείωτη - η συνεχιζόμενη δημογραφική γήρανση του πληθυσμού, η οποία επιδεινώνει την ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό έλλειμμα, μαζί με την υψηλή ύφεση και την ανεργία, καθώς και οι μακροπρόθεσμες συνέπειες από την υψηλή ανεργία των νέων και τη μακρόχρονη ανεργία των μεγαλύτερων.

Οι άνεργοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση έφθασαν τα 27 εκατομμύρια άτομα, αυξήθηκαν δηλαδή κατά πολύ κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008-12. Στην Ελλάδα, Ισπανία και Ιρλανδία η μεταβολή του μέσου ποσοστού ανεργίας όσο και αυτού των νέων κάτω των 25 ετών υπολογίζεται σχεδόν τριπλάσια σε σχέση με τη μεταβολή των αντίστοιχων ποσοστών ανεργίας της Ε.Ε. των 27 την ίδια περίοδο, γεγονός που εξηγεί την ένταση της ανασφάλειας των νέων και των ανέργων.

Τα δεδομένα αυτά αναδεικνύουν την ανεργία ως το σημαντικότερο πρόβλημα των χωρών της ευρωπεριφέρειας, περισσότερο και από τα προβλήματα του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους. Για την οικονομική πολιτική είναι πιο εύκολο να μειώσει το έλλειμμα και το χρέος από ό,τι μπορεί να μειώσει την ανεργία, και στα δυσθεώρητα επίπεδα που έχει φτάσει, δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας. Και γίνεται ακόμη σοβαρότερο το πρόβλημα της ανεργίας , όταν οι ασκούμενες πολιτικές δεν έχουν στο επίκεντρό τους όχι την καταπολέμησή της αλλά ούτε καν την ανάσχεση της εκρηκτικής αύξησής της.

Καταπολεμώντας και με ουσιαστικό τρόπο τα γενεσιουργά αίτια της ύφεσης, η Ευρώπη θα αποκτήσει λειτουργικά και οικονομικά ενοποιημένο χαρακτήρα αληθινής Ένωσης, στην πορεία μεταμόρφωσης της πολιτικής, της παραγωγικής και της κοινωνικής της διάστασης, με ό,τι θετικό αυτό συνεπάγεται για την ανάπτυξη, την ενίσχυση της απασχόλησης, τη μείωση της ανεργίας και της φτώχειας.

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

Προς την κατεύθυνση της ανατροπής των δυσμενών εξελίξεων της ανεργίας στη χώρα μας και στις άλλες χώρες που πρωτίστως πλήττονται από το πρόβλημα αυτό, θα συμφωνούσατε , ότι επιβάλλεται η αποκατάσταση της (διαταραχθείσας εδώ και καιρό) οικονομικής και αναπτυξιακής ισορροπίας μεταξύ των πλεονασματικών και ελλειμματικών κρατών-μελών της Ε.Ε. - κι όπως κυρίως παρατηρείται στην περίπτωση των ΗΠΑ - με την έννοια της ενίσχυσης, και με συγκεκριμένα αναπτυξιακής κατεύθυνσης μέτρα όπως αξιολογή και όχι περιορισμένη και τμηματική περικοπή του χρέους, της οικονομικής και αναπτυξιακής δραστηριότητας των ευρωπαϊκών χωρών που πλήττονται από την κρίση από τα πλεονασματικά κράτη-μέλη με δημοσιονομικά περιθώρια;

Σε πάνω από 60 δις υπολογίζεται μέχρι στιγμής το όφελος των χωρών του Ευρωπαϊκού Βορρά εις βάρος του Νότου λόγω της κρίσης, μέσω της στροφής των επενδυτών στα ισχυρά ομόλογα, στις υψηλές αποδόσεις της ΕΚΤ και των κεντρικών τραπεζών από την αγορά ομολόγων του Νότου και την προσέλκυση των αποταμιεύσεων, ενώ η χώρα μας συνεχίζει να διατηρεί ένα από τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας στην Ε.Ε., ενώ στους νέους έως 25 ετών έχει την αρνητική πρωτιά με 59,2% έναντι 56,2% της Ισπανίας. Προτίθεστε να ζητήσετε από τους ομολόγους σας υπουργούς της Ε. Ε. να υπάρξει συγκεκριμένη μέριμνα για τα όρια απασχόλησης στη χώρα μας με μεταφορά επενδυτικών και άλλων πόρων, μέσω συγκεκριμένων πολιτικών, από τις πλεονασματικές χώρες και που θα χρησιμοποιηθούν με σκοπό τη στήριξη των ανέργων και για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας;

Η ακραία λιτότητα, στην οποία η νεοφιλελεύθερη πολιτική έχει βυθίσει την Ευρωζώνη, αποστερεί τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες, από δυνατότητες παραγωγικής ανασυγκρότησης. Θα ζητήσετε μέτρα που θα βοηθήσουν τη χώρα μας να δημιουργήσει μια πλατφόρμα ανάπτυξης και για την ανάσχεση της ανεργίας;

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών